

افغانستان عکاسان نمایه

ان اندیشه
تابش ۱۳۹۱

تهیه و تنظیم: حسین رهیاب
محمدجاوید جاوید، هادی مروج

در افغانستان با دو گروه عکاس مواجه هستیم، گروه اول عکاسان خارجی هستند که در افغانستان کار کرده و به شهرت رسیده‌اند. برخی از این عکاسان سابقه زیادی در کشور داشته و شهرت خود را مدیون کار و تلاش در صحنه‌های بکر و دست‌نخورده افغانستانند. گروه دوم عکاسان جوان افغانستانی هستند که در مقابل رقبای خارجی تجربه و امکانات کمتری دارند، اما کارها و فعالیت‌های مداوم این جوانان نشان می‌دهد که اگر حمایت و امکانات کافی از آن‌ها وجود داشته باشد، می‌توانند در آینده نه فقط در افغانستان که در جهان به نام‌های بزرگی تبدیل شوند. متأسفانه اطلاعات کمی در معرفی عکاسان داخلی وجود دارد. در نوشته زیر تلاش شده است با برخی از مهم‌ترین عکاسان خارجی مطرح در افغانستان و هم‌چنین عکاسان جوان و فعال داخلی آشنا شویم.

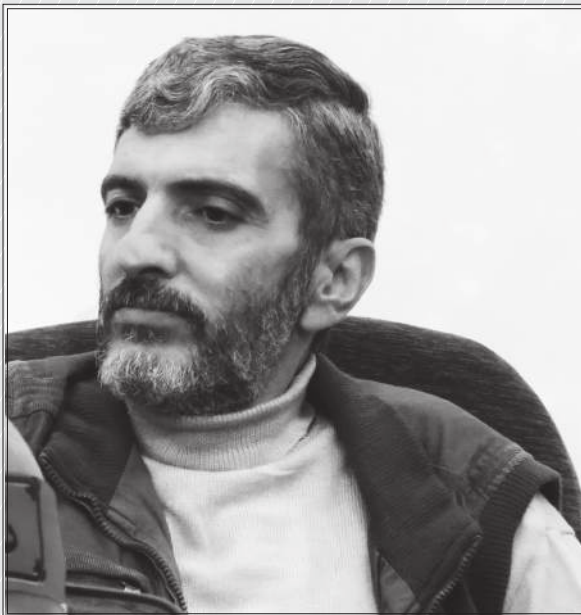
عکاسان خارجی

استیو مک کیوری (Steve McCurry)، یکی از مشهورترین عکاسان معاصر جهان و اهل امریکا، با عکس‌هایی از افغانستان و زندگی افغانستانی‌ها به شهرت جهانی دست یافت. او در سال ۱۹۵۰ میلادی، در ایالت فلادلفیای امریکا به دنیا آمد. در دانشگاه پنسلوانیا سینما خواند. بعد از آن برای یک مجله خبری عکاسی می‌کرد. با گذشت اندک زمانی، متوجه شد که علاقه شدیدی به عکاسی دارد. او عاشق سفر کردن بود. بالاخره سفارشی از طرف یک روزنامه دریافت کرد تا از جنگ‌های افغانستان عکس تهیه کند. در اول دهه ۱۹۸۰ به هندوستان، بعد پاکستان و از آنجا به افغانستان سفر کرد. او در جریان دیدار از پاکستان، به کمپ مهاجران افغانستانی رفت تا از مهاجران در مورد فرهنگ و زندگی مردم افغانستان اطلاعات دریافت کند. او عکس‌هایی از افغانستان می‌گیرد که معرف افغانستان در جهان است. در این اواخر در کابل نمایشگاهی از عکس‌های او توسط بنیاد آرمان‌شهر و مرکز معلومات افغانستان برگزار شده است. مک کیوری همان عکاسی است که «شربت گل» را به جهانیان معرفی کرد.

بنیاد اندیشه

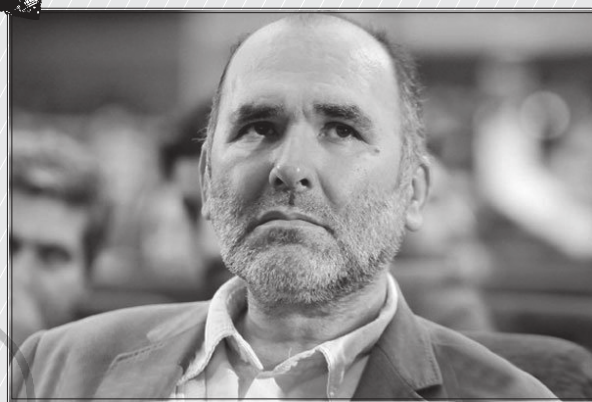

محمدحسین جعفریان در سال ۱۳۴۶ ه.ش، پنج‌تن مشهد به دنیا آمد. او دو دوره راین فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در کشور افغانستان بوده است و یکی از معدود خبرنگاران جهان است که با ملا محمد عمر رهبر طالبان دیدار داشته است. او با ساقی جعفریان ازدواج کرده است. خواهر وی حبیبه نیز نویسنده است.

جعفریان نخستین مجموعه شعر خود را با عنوان «پنجره‌های رو به دریا» در سال ۱۳۶۹ در انتشارات حوزه هنری منتشر کرد. اشعار او بیشتر شامل شعرهای بلندی در قالب سپید، نیمایی و کلاسیک است. او هم‌چنین گزارش‌ها و مستندهایی درباره جنگ‌های امروز در کشورهای اسلامی از جمله افغانستان، تاجیکستان، بوسنی، کوزوو، پاکستان، کشمیر، سوریه، عراق، لبنان و... تهیه کرده است. از جمله آثار او در این زمینه مستند «حماسه ناتمام» است. جعفریان در سال ۱۳۷۲ در شمال شرق افغانستان مجروح و از یک پا فلج شد. هم‌چنین در سال ۱۳۸۶ به دلیل سانحه تصادف از ناحیه لگن آسیب دید. از او آثار زیادی منتشر شده که برخی مربوط به مسائل افغانستان است.

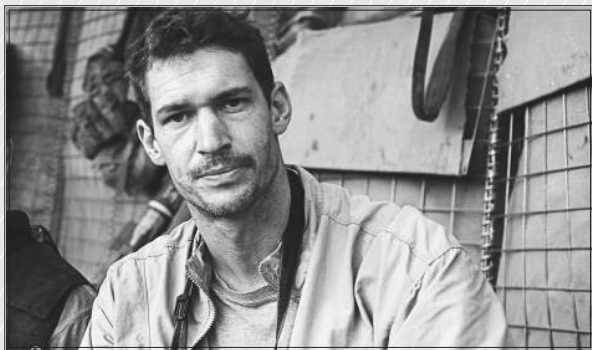
رضا دقتی در سال ۱۳۳۳ ه.ش، در شهر تبریز متولد شد. او مبارز ۶۴۴۰ خود برای اشاعه آزادی بیان و پیشبرد جامعه مدنی را از دبیرستان آغاز کرد و در دانشگاه هنگام تحصیلات معماری ادامه داد. در سال ۱۳۵۳ پلیس شاه او را دستگیر کرد و در طی سه سالی که در زندان ماند، پنج ماه را در سلول انفرادی زیر شکنجه روزانه گذراند. او در سن چهارده سالگی با عکاسی آشنا شد. از سال ۱۳۵۷ به طور حرفه‌ای عکاسی خبری را با همکاری با مجله‌ها و روزنامه‌های معروف دنیا آغاز کرد. در حال حاضر او با مجله نامدار نشنال جئوگرافیک همکاری می‌کند و تا کنون بیش از صد کشور را تحت پوشش مطبوعاتی قرار داده است. گزارش‌های او بازگو کننده جنگ‌ها، انقلاب‌ها و مصائب انسان‌هاست. رضا دقتی همواره تصویر را به عنوان وسیله‌ای برای پیشبرد اهداف انسان‌دوستانه و مبارزات خود بر علیه استبداد به کار گرفته است. وی در سال ۱۹۹۰م، پس از عقب‌نشینی شوروی از افغانستان، مسئولیت بخش کمک‌های جامعه بین‌الملل را از طرف سازمان ملل متحد پذیرفت و به دنبال این

رضا برجی، هنرمند و مستندساز ایرانی است. او متولد اسفند ۱۳۴۳ ه.ش، در همدان است. از نوزده سالگی عکاسی را در جبهه‌های ایران آغاز کرد و بعد با برخی از مراکز فرهنگی ایران ادامه فعالیت داد. سپس به کشورهای دیگر سفر کرد و اینک او رکورددار حضور در ۱۴ جنگ بین‌المللی در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ و ۸۰ است. جنگ‌های ایران و عراق، افغانستان، تاجیکستان، کشمیر، هند و پاکستان، قره‌باغ، چین، بوسنی، کوزوو، لبنان، سومالی، سودان، غزه و جنگ‌های خلیج فارس، از جنگ‌هایی هستند که وی با قاب دوربین به ثبت آن‌ها پرداخته است. شرکت در ۱۵ نمایشگاه انفرادی در ایران، شرکت در نمایشگاه‌های انفرادی در لبنان، سوریه، پاکستان، آلمان و ایتالیا از کارهای نمایشگاهی اوست. عکاسی در ۷۵ کشور جهان، تهیه کننده کارگردان و تصویربرداری ۱۵ سریال مستند و دریافت جایزه بهترین کارگردانی فیلم مستند و جنگ، در سومین جشنواره فیلم سیما، از کارکردهای اوست. وی در حال حاضر روی پروژه عکاسی در رابطه با کودکان افغانستان و عراق کار می‌کند.

تجربه بنیاد فرهنگی «آینه» را در سال ۲۰۰۱، در کابل تأسیس کرد. در بنیاد فرهنگی «آینه» تاکنون صدها تن از دختران و پسران افغانستانی در رشته‌های روزنامه‌نگاری، عکاسی، فیلمبرداری و طراحی تحت نظر او در بالاترین سطح حرفه‌ای آموزش یافته و جذب دنیای کار حرفه‌ای در سطح بین‌المللی شده‌اند.

تیموتی آلیستر تلماکوس هترینگتن، معروف به تیم هترینگتن متولد ۵ دسامبر ۱۹۷۰م، عکاس خبری و مستندساز بریتانیایی-آمریکایی بود. او به خاطر فیلم مستند «رستریو» که نامزد بهترین فیلم مستند جایزه اسکار در سال ۲۰۱۱ شد، شناخته می‌شود. وی هم‌چنین برنده جایزه بین‌المللی عکاسی مطبوعاتی در سال ۲۰۰۷ بود. او سفرهای زیادی به کشورهای مختلف و از جمله افغانستان داشت که آثارش در برخی از جراید بین‌المللی منتشر می‌شد.

تیم هترینگتن روز چهارشنبه ۲۰ آوریل ۲۰۱۱ به همراه کریس هوندروس عکاس خبری، در شهر مصراته لیبی در اثر انفجار خمپاره جان خود را از دست داد. او برای گرفتن عکس‌های خبری از نبرد میان ارتش لیبی و مخالفان سرهنگ قذافی برای مجله ونیتی فیر، به این شهر رفته بود. هترینگتن در یکی از آخرین پیام‌های خود در تویتر نوشته بود: «گلوله باران بی‌هدف مصراته به وسیله نیروهای قذافی، خبری از ناتو نیست.»

عکاسان افغانستان

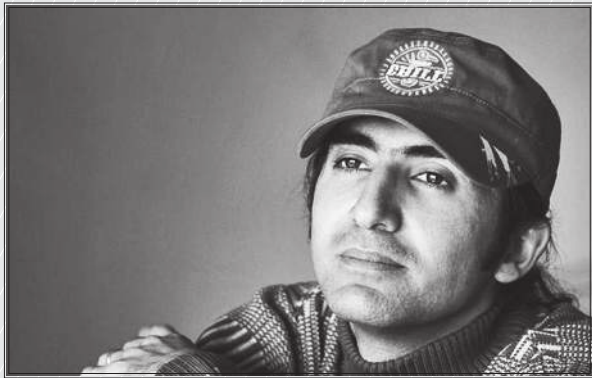

نجیب الله مسافر در سال ۱۳۴۲ ه. ش، در کابل متولد شد. او از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه کابل در رشته نقاشی فارغ التحصیل شد. فتوژورنالیزم را در مرکز مطبوعاتی آینه خواند. او آموزش عملی و نظری را تحت نظر استادان داخلی و خارجی به نامهای استاد فیاض، خانم کیت کلارک خبر نگار مشهور بی بی سی، منوچهر دقتی، گلن، شان، دیوید و مارگریت، فراگرفته است. او در سال ۱۳۸۳ ش، پس از اخذ دیپلم فتوژورنالیزم به فعالیت رسمی در بخش عکاسی خبری پرداخت. او در حال حاضر نزدیک به یک دهه است که به صورت حرفه ای عکاسی می کند. آثار مسافر در بیشتر از ۲۰ روزنامه داخلی و

خارجی استفاده شده است و هم چنان در بیشتر از ۴۰ نمایشگاه داخلی و بین المللی به نمایش گذاشته شده است. چندین اثر او در مسابقات جهانی مقام های اول تا سوم را به دست آورده اند که جایزه اول مسابقه جهانی عکس «الیزا» از آمریکا از آن جمله است.

مسعود حسینی، ۱۰ دسامبر ۱۹۸۱م، همزمان با اشغال افغانستان توسط شوروی در کابل زاده شد. پس از آن که رژیم کمونیستی پدر مسعود را به دلیل مخالفت با اشغال افغانستان توسط شوروی دستگیر کرد، خانواده مسعود به ایران مهاجر شد. مسعود در ایران بزرگ شد و سال ۱۹۹۶ مقطع دبیرستان را به پایان رساند و به عنوان یک تحصیل کرده به فعالیت اجتماعی پرداخت. مسعود به اهمیت تصویربرداری از وقایعی که مشاهده می‌کرد واقف بود، ولی به دلیلی مشهد را برای عکاسی از مهاجرین افغان انتخاب کرد. پس از حمله نیروهای ائتلاف به طالبان، مسعود به افغانستان بازگشت و به مرکز فرهنگی آینه که توسط رضا

تاسیس ۱۳۹۱

دقتی بنیان نهاده شده بود، پیوست. مسعود تکنیک‌های عکاسی را نزد منوچهر دقتی فراگرفت و در سال ۲۰۰۷ به استخدام آژانس خبری فرانسه درآمد. سال ۲۰۱۲ نخستین جایزه پولیتزر را برای این مؤسسه خبرگزاری دریافت کرد. وی هم‌چنین نخستین فرد افغانستانی است که جایزه پولیتزر را گرفته است. عکسی که او گرفته از یک بمب‌گذاری انتحاری در جریان عزاداری‌های عاشورای سال ۱۳۹۰ش، است؛ دختری که در عکس دیده می‌شود، ترانه نام دارد و از بُهت کشته شدن خانواده‌اش در حال فریاد زدن است.

محمد موسی اکبری، متولد سال ۱۳۴۰ هـ. ش، کابل است. سال ۱۳۶۰ از مکتب انصاری فارغ شد. اکبری بعد از گذراندن امتحان کنکور در سال ۶۱ وارد دانشکده هنر کابل شد. او اما با توجه به شرایط کشور نتوانست به تحصیل ادامه دهد و بعد از سه ترم از ورود به دانشگاه کابل در سال ۶۲ به ایران مهاجر شد. در ایران اوایل به صورت آزاد و شخصی کار می کرد. سال ۱۳۶۵ با گرایش رشته گرافیک وارد دانشکده هنر شد. او همزمان با حوزه هنری در رشته گرافیک همکاری می کرد و تا سال ۷۱ این همکاری ادامه یافت. اکبری فعالیت عکاسی اش را در ایران آغاز کرد. در این سال ها از فعالیت های مهاجرین عکس می گرفت. بعد از پیروزی مجاهدین او عکاسی را در افغانستان دنبال کرد و در سال ۷۱ به هرات رفت تا از آثار تاریخی آن شهر عکس بگیرد. گرایش او بیشتر آثار تاریخی، مناظر، فرهنگ و رسوم است. او از آثار تاریخی قبل از اسلام

و بعد از اسلام خصوصا دوره غوریان، دوره تیموریان و دوره سلجوقیان آثار زیادی دارد. او در سال ۱۳۸۰ مؤسسه «دایره» را تأسیس کرد و بعد با تغییر نام آن مرکز به «خانه هنر» تلاش کرد در کابل به فعالیت های آموزشی خود ادامه دهد. اکبری در نمایشگاه های زیادی در ایران و کشورهای دیگر شرکت کرده و بخش کوچکی از حدود ۱۰ هزار فریم از عکس هایش را در این نمایشگاه ها در معرض دید تماشاچیان گذاشته است. هم چنین یک مجموعه ۲۸ قطعه ای از عکس های انتخابی او به صورت کارت پستال منتشر شده است. او حدود سه سال است که به عنوان استاد در انستیتوت هنرهای زیبا کابل تدریس می کند.

رضا یمک، (محمد رضا حسینی)، متولد سال ۱۳۵۵ ه. ش، است. در گلشهر مشهد بزرگ شد و تحصیلاتش را به پایان برد. سال ۱۳۷۳ مدرک مهاجرتش را مأمورین مهاجرت گرفتند و او زادگاهش را رها کرده، مدت پنج سال در تهران به سرد برد. سال ۱۳۸۰ دوباره با مأمورین مهاجرت روبه‌رو شد و این بار از ایران اخراج شد و تا کنون در کابل زندگی می‌کند. سال ۱۳۸۱ در مرکز مطبوعاتی آینه در کابل، زیر نظر رضا دقتی و استادان دیگر، عکاسی آموخت. سال ۱۳۸۳ کم‌کم در کنار کار عکاسی، وارد کارهای ادبی شد و به جلسات شعر و داستان روی آورد و اولین کار داستانی‌اش در مؤسسه فرهنگی در دری نقد شد. سال ۱۳۸۵ با کمک دوستان مستندسازش وارد کار رسانه تصویری شد و اولین مستندش فیلم مستند «پهلوان عیسی» است. یک سال بعد فیلم «بلبل؛ پرندۀ شهر» را ساخت که در فستیوال‌های گوناگون داخلی و خارجی به نمایش درآمد. وی در ادامه مستندی درباره علی‌بابا اورنگ ساخت. او در خزان ۱۳۸۶ با پیشنهاد رضا ساحل و بصیر سیرت و همکاری

نجیب‌الله مسافر، مرکز فوتوژورنالیزم «چشم‌سوم» را بنیان‌گذاری کرد. مدت پنج سال است که در دیپارتمنت تازه‌تأسیس عکاسی دانشکده هنر دانشگاه کابل، مشغول تدریس عکاسی است و هم‌چنین در مرکز «چشم‌سوم» کار آموزش عکاسی را از یاد نبرده است.

رضا حیدری شاه‌بیدک، متولد ۱۳۶۱ ه. ش، در قریه شاه‌بیدک السوالی سنگتخت و بندر ولایت دایکندی است. سال ۱۳۶۲ در کودکی به همراه خانواده به ایران مهاجرت کرد و در مشهد ساکن شد. شاه‌بیدک در سال ۱۳۷۸ از انجمن سینمای جوانان سمنان در رشته فیلم‌سازی فارغ‌التحصیل شد و از اوایل دهه هشتاد شمسی به عکاسی روی آورده است. او در این سال‌ها مقام‌های زیر را کسب کرده است: رتبه دوم جشنواره منطقه‌ای سمنان در موضوع مواد مخدر، رتبه

سوم مسابقه منطقه‌ای سمنان بخش آزاد، رتبه سوم مسابقه کشوری کرمان، رتبه دوم مسابقه عکس تئاتر، سمنان، رتبه دوم مسابقه عکس پناهنده، مشهد. برخی از آثار او به مسابقات بین‌المللی راه یافته است؛ از جمله مسابقه عکس بین‌المللی خیام، مسابقه عکس بین‌المللی طنز کابرو، بلغارستان، چاپ یک اثر در کتاب جشنوار و فستیوال بین‌المللی فتو استانبول در ترکیه. برگزاری دوره‌های نمایشگاهی یکی دیگر از فعالیت‌های شاهپیک است. او یک دوره نمایشگاه عکس انفرادی در سمنان داشته و هفت عنوان از آثار او در مجموعه عکس قلب‌های خاموش (مجموعه عکس‌های برگزیده پیشگیری از مصرف مواد مخدر)، به چاپ رسیده است. برگزاری یک دوره تربیت مدرس برای آموزش عکاسی به کودکان افغانستانی ساکن مشهد، برگزاری دوره‌های عکاسی در شورای فرهنگی، اتحادیه دانشجویان، و مؤسسه در در، پژوهش‌گری تاریخ عکاسی افغانستان و تدریس تاریخ عکاسی افغانستان در شهرهای مختلف ایران، از دیگر فعالیت‌های او به شمار می‌رود. او در این اواخر با تأسیس گروه عکاسی «هرروزگلشهر»، مدیریت آن را به عهده دارد و تلاش می‌کند جوانان علاقمند به هنر را بیشتر با عکاسی حرفه‌ای آشنا کند.

بصیر سیرت در ولایت غزنی (مالستان) در یک خانواده متوسط دیده به جهان گشود. او در کودکی با خانواده‌اش به ایران مهاجرت کرد و در آن کشور به ادامه تحصیل پرداخت. سیرت در سال ۱۹۹۹م، از لیسه فیضیه فارغ‌التحصیل شد. در همین دوران او به خوشنویسی و نقاشی روی آورد. سیرت بعد از فراغت از صنف دوازدهم وارد دانشگاه کابل شد و در سال ۲۰۰۵م، از رشته تئاتر و سینما دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه کابل با درجه عالی فارغ‌التحصیل شد.

او بعد از فراغت از دانشگاه کابل به علاوه بر فیلم‌سازی مستند و کوتاه، عکاسی را نیز دنبال کرد. بصیر سیرت از سال ۲۰۰۴م، بدین سو به عنوان عکاس خبری با رسانه‌های مختلف داخلی و بین‌المللی همکاری کرده است. او عکس‌های متعددی از موضوعات حقوق بشری و اجتماعی از نقاط مختلف افغانستان گرفته

است. سیرت در طی این سال‌ها نمایشگاه‌های بزرگ شخصی و گروهی با موضوعات گوناگون در داخل کشور و خارج از کشور راه‌اندازی کرده است. جدیدترین نمایشگاه عکاسی وی، افغانستان جدید از چشم افغان‌هاست که تا کنون به شمول ولایات افغانستان در چندین کشور اروپایی نیز در حال برگزاری است. او جوایزی نیز دریافت کرده است که جایزه حقوق بشری «رسانه برای تغییر جهانی» یکی از مهمترین آن‌ها به حساب می‌آید. او مدیر مسئول مرکز عکاسی

از کالج «لویاست» کانادا شد. مستند فرزانه از زندگی زنان برقع‌پوش توانست در سال ۲۰۰۸م، جایزه معتبر نشنل جئوگرافیک (National Geographic) را برای او به ارمغان آورد. فرزانه در کنار جوایز داخلی، پنج جایزه بین‌المللی نیز در رشته عکاسی به دست آورده است. او به عکاسی مستند گرایش دارد. زندگی و مسائل زنان سوژه‌های اصلی کارهای او به شمار می‌رود.

خبری چشم‌سوم است. در عرصه فیلم‌سازی فیلم‌های کوتاه «شب‌های کاریکاتوریست»، «تا الفبا»، «صدای شهر فلو» و «الفبای کولی» در بخش داستانی و «افغانستان کوچک»، «کوچه پرندگان خانه من است» و «زیرچشمان بودا» از کارهای مستند اوست.

فرزانه واحدی در سال ۱۹۸۴م، در قندهار متولد شد. او در شش سالگی با خانواده‌اش به کابل کوچید. او در زمان حکومت طالبان در افغانستان دختر جوانی بود که به دلیل نپوشیدن برقع مورد ضرب و شتم قرار گرفت؛ کاری که باعث شد او پس از سقوط طالبان مستندی از زنان افغان و پوشیدن برقع بسازد. واحدی در زمان طالبان توانست با شرکت در یک مدرسه زیرزمینی همراه با ۳۰۰ دانش‌آموز دیگر در یک منطقه مسکونی کابل درس بخواند. با پایان دوره طالبان در سال ۲۰۰۱م، دوره لیسه را در یکی از مکاتب کابل ادامه داد. اولین گام واحدی در عرصه عکاسی از انستیتوت عکاسی خبری آینه (AINA) آغاز شد. در اوایل سال ۲۰۰۲م، در جمع پانزده عکاسی که از میان ۵۰۰ متقاضی برای یک دوره آموزشی انتخاب شده بودند، او اولین عکاس زن افغان بود که برای کار در خبرگزاری فرانسه (AFP) استخدام شد. او سپس در آسوشیتدپرس (AP) به عنوان عکاس مستند کار کرد. فرزانه واحدی در سال ۲۰۰۷م، موفق به دریافت بورس تحصیلی در بخش عکاسی خبری

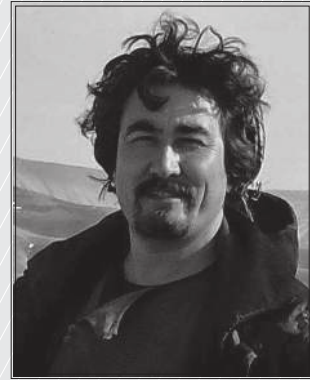

محمدحکیم مظاهر، متولد ۱۳۴۶ هـ.ش، بهسود میدان وردک است. او برای اولین بار در سال ۱۹۹۴ م، دوربین عکاسی را به دست گرفت، مظاهر در سال‌های ۱۹۹۴-۱۹۹۸ م، بیشتر در بخش کمک‌های عاجل در مناطق مرکزی با مؤسسات غیردولتی کار کرده است. مظاهر در بخش‌های مختلف عکاسی می‌کند. عکس‌های او در چندین نمایشگاه داخلی به نمایش گذاشته شده است و در شماری از نمایشگاه‌های دیگر نیز به عنوان مربی و داور بوده است.

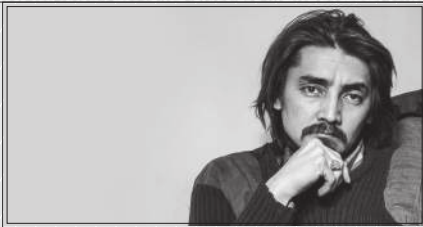

رضا ساحل متولد سال ۱۳۶۵ هـ.ش، ولایت غزنی است. او عکاسی را در اکادمی علوم سینمایی افغانستان آموخته است. رضا یکی از شاگردان فرهیخته نجیب‌الله مسافر است. ساحل بیشتر از هشت سال عکاس خبری بوده است و برای چندین روزنامه ملی و بین‌المللی از شرایط دشوار و جنگ افغانستان، عکس تهیه کرده است.

محمد صابر دهقان سال ۱۳۶۱ ه.ش، در قریه پشت مزار سرچشمه السوالی جلریز ولایت میدان وردک متولد شد. مکتب را در لیسه نادریه کارته پروان تمام کرد و سال ۱۳۸۳ با طی کردن امتحان عمومی وارد دانشگاه پلی تخنیک کابل شد و از دیپارتمنت جیولوژی، تفحص و اکتشاف مواد مفیده جامد مدرک لیسانس گرفت. عکاسی را در سال ۱۳۹۰ به شکل آماتور و غیر حرفه ای شروع کرد و بعدا عکاسی را از نزد رضا یمک در مرکز فوتوژورنالیزم چشم سوم فراگرفت.

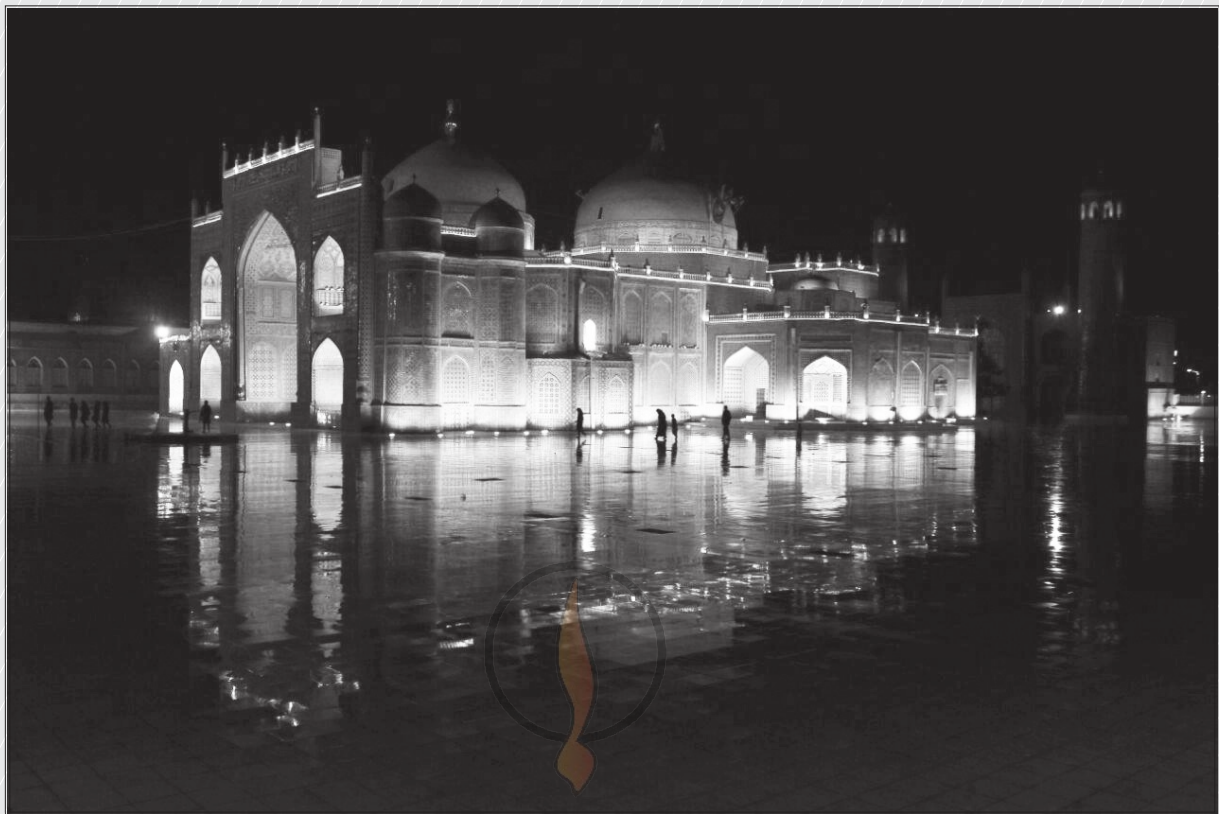
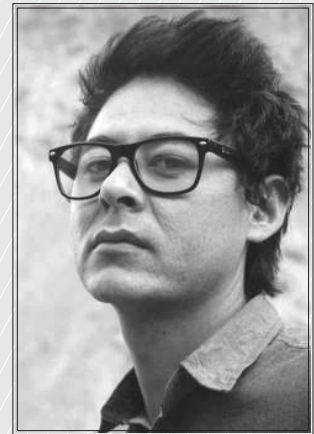
هادی مروج، متولد ۱۳۶۳. عکاسی را با دوربین آنالوگ و به صورت تجربی آغاز کرده و دوره عکاسی دیجیتال را در سال ۱۳۸۴ در مرکز آموزشی سیمای مهان قم گذرانده است. او در کنار عکاسی به داستان نویسی و گرافیک مطبوعاتی هم می پرداخت. با سکونت در کابل و آشنایی با برخی از هنرمندان داخلی، عکاسی را در فضای افغانستان تجربه کرد. مروج در سال ۱۳۹۱ یک دوره آموزشی حرفه ای عکاسی خبری زیر نظر Jan Grarup عکاس با سابقه نیویورک تایمز، که با همکاری مرکز فوتوژورنالیزم چشم سوم برگزار شد؛ سپری کرد. این دوره تاثیرگذار باعث شد که بیش از پیش به عکاسی ادامه دهد و در سال ۱۳۹۲ با تاسیس شبکه عکاسان افغانستان به عضویت این شبکه درآمد. در سال ۱۳۹۳ آثار وی در یک نمایشگاه گروهی عکاسان افغانستان، تحت عنوان Afghan Tales در Munch Gallery نیویورک امریکا، در گالری Nikolaj, Kunstthal مرکز هنرهای معاصر کپنهاگ دنمارک و در موزه هنرهای جهانی گوتنبرگ سویدن با حمایت سازمان Commerce

& Culture به نمایش درآمد. همچنین به عنوان ویرایشگر عکس در برگزاری چند نمایشگاه عکس و چاپ چند مجموعه عکس همکاری داشته است. وی اکنون مدیر هنری فصلنامه ادبیات معاصر است و به طور آزاد عکاسی می کند.

مانی مشکین قلم متولد سال ۱۳۶۸ ه.ش، در ولایت غزنی است. مانی در عالم مهاجرت، با فراگیری بازیگری سینما در آموزشگاه جام جم تهران وارد دنیای هنر شد. پس از آموزش بازیگری به مدت دو سال عضو انجمن هنرمندان افغان در خانه هنرمندان تهران درآمد. مدرک لیسانس در رشته خبرنگاری از دانشگاه ابن سینا دارد. عکاسی را در سال ۱۳۹۰ از نزد استاد نجیب‌الله مسافر، بصیر سیرت و رضا یمک در «چشم سوم» فرا گرفت. از جمله نمایشگاه‌های عکس او «جغرافیای افغانستان» در اکادمی هنر سال ۲۰۱۵، «عکاسی مفهومی» در لندن، سال ۲۰۱۷، «نیمه پنهان» در ایران است.

بنیاد اندیشه

علی امید در سال ۱۳۶۰ ه.ش، در قریه زردسنگ السوالی پنجاب ولایت بامیان زاده شد. وی دروس ابتدایی و متوسطه را در لیسه عالی زردسنگ، دوره لیسه را در لیسه عالی پنجاب به پایان رساند. او سال ۱۳۸۰ تحصیلات عالی را در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه کابل در رشته گرافیک آغاز کرد و سال ۱۳۸۳ برای ادامه تحصیل راهی ترکیه شد و هم چنین ماستری خودش را در رشته گرافیک مطبوعاتی و تبلیغاتی به پایان رساند. امید در وزارت عدلیه کشور به عنوان فوتوژورنالیست کار کرده و هم چنین، مسئولیت بخش فنی وبسایت و عکاس در ولسی جرگه به عهده داشته است. او فعلاً در دانشگاه کابل، دانشکده فوتوژورنالیست مشغول تدریس است. از علی امید عکس‌ها و طرح‌های زیادی در نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی به نمایش گذاشته شده است که از مشهورترین نمایشگاه‌هایش می‌توان از نمایشگاه عکس میدان شهر پاریس، مرکز نمایش کاشان، Hammizde ihsanbey kultur merkezi در ترابزون ترکیه و نمایشگاه عکس در بامیان نام برد.

فاطمیما حسینی، متولد ۱۳۷۰ ه.ش، در تهران، زادگاه پدری او دایکندی است. اوایل، چند سالی نقاشی می کشید و بعد به مهندسی گرایش پیدا کرد. فعلا دانشجوی هنر عکاسی دانشگاه تهران است و مدت ۴ سال است که به صورت جدی به عکاسی روی آورده است. گرایش او در عکاسی صحنه آرایی و پرفورمنس آر티ست و ویدیو گرافر است. فاطمیما حسینی اینک عضو انجمن عکاسان افغانستان «IPSA» و عضو انجمن افغان فتوگرافی نتورک «APN» است.

فاطمیما در نمایشگاه های زیادی شرکت کرده است؛ از جمله «نمایشگاه گروهی «IPSA Group» (گالری موزه هنرهای معاصر، مشهد، تابستان ۹۲)، نمایشگاه گروهی «وطن خانه من، وطن زندگی من» (گالری اکو، زمستان ۹۳)، نمایش عکس ها در نمایشگاه گروهی فتو فستیوال هند (پاییز ۹۴)، نمایشگاه گروهی «Unlimited» در گروه

«Shawarts» در سالزبورگ، اتریش (زمستان ۹۴)، نمایشگاه «wetogether» با چهارده هنرمند زن از خاورمیانه و اروپا در وین و گراتس کشور اتریش، (نوامبر ۲۰۱۶)، حضور در پنجمین و ششمین فستیوال «سی هنرمند، سی پرفورمنس» تهران، حضور در فستیوال هنر چند رسانه ای دانشگاه تهران در بخش ویدیو آرت، پرزنتیشن در دانشگاه های بین المللی، ترینر «Phototrainer» در پروژه «Prince class gallery» سفارت هلند از طرف شرکت هنری کاپیلا در کابل، بهار ۹۴. نمایشگاه انفرادی «افغان ها با دید نو» (گالری ایده، زمستان ۹۱ تهران)، نمایشگاه انفرادی «امروز-کابل» (گالری مؤسسه فرهنگی اکو ECO زمستان ۹۲ تهران) و (سوئد پاییز ۹۴). عکاسی در مجموعه های سینمایی، «ترینینگ آزاد»، «Freelance trainer» و شرکت در نشست های عکاسان از دیگر فعالیت های فاطمیما در این چند سال اخیر است. او هم چنین نفر دوم در سال ۲۰۱۲ مقام دوم فستیوال پرتره سازی را به خود اختصاص داد. حسینی این روزها بیشتر فعالیت هایی را دنبال می کند که نتیجه آن دستیابی به عکاسی حرفه ای در سطح بین المللی است.

نصیر ترکمنی، متولد سال ۱۹۹۰ میلادی، ولایت پروان، افغانستان است. ترکمنی زمانی عکاسی را شروع کرد که همزمان مشغول درس‌هایی مکتب در شهر کویت پاکستان بود. او از همان وقت سعی کرد زندگی روزمره مردم را عکاسی کند. در آخر سال ۲۰۰۸، بعد از فراغت مکتب دوباره به کشور بازگشت. در سال ۲۰۱۰ در کارگاه سه ماهه عکاسی مرکز فوتوژورنالیزم عکاسی را به صورت حرفه‌ای آموزش دید، در سال ۲۰۱۲ در کارگاه عکاسی ماستر کلاس، عکاس مطرح دنیا، آقای جان گراووپ نیز شرکت کرد.

ترکمنی تا به حال دو نمایشگاه عکس انفرادی در کابل، مرکز فرهنگی فرانسه داشته است و در بیش از ده نمایشگاه‌های گروهی داخل کشور و کشورهای چون امریکا، انگلیس، دانمارک، سوئیس و کانادا نیز اشتراک داشته است. در سال ۲۰۱۴ در نمایشگاه آرت اکادمی لندن شرکت کرد و یکی از کارهایش در این نمایشگاه به نمایش گذاشته شد و در پایان یکی از انتخاب‌شدگان نمایشگاه شد.

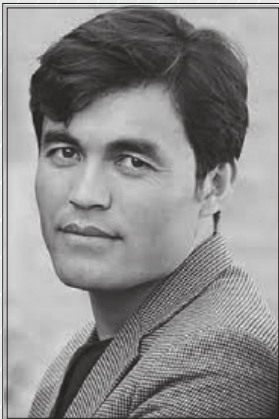
تهمینہ سلیم ترکمنی، سال ۱۳۷۲ در کابل متولد شد. او اصالتاً از ولایت پروان است. تهمینه دوره ابتدایی مکتب را در دوره طالبان به صورت پنهان در کابل سپری کرد. او بعد از دوران طالبان تحصیلاتش را در لیسه عالی تاجور سلطان ادامه داد و صنف ۱۲ را در لیسه سوریاد در سال ۱۳۸۹ به پایان رساند. تهمینه با علاقه‌ای که به هنر داشت مقطع لیسانس را در رشته گرافیک به پایان برد. او در حال حاضر در دانشگاه کابل مقطع ماستری را در رشته هنرهای تجسمی سپری می‌کند و مشغول تدریس عکاسی در دانشگاه کابل است. تهمینه چندین سال است که به صورت جدی عکس می‌گیرد و به عنوان عکاس آزاد با نهادهای داخلی و خارجی همکاری دارد. سوژه‌های عکس تهمینه بیشتر زنان و جنبه‌های مثبت زندگی آنان است. دو مجموعه از عکس‌های او به نام‌های *afghan success* و *afghan first ladies* و *women&nb*sp در رسانه‌های بین‌المللی نشر شده است. او همچنین عکس‌هایش را در چندین نمایشگاه در خارج و داخل کشور به نمایش گذاشته است.

امان صداقت سال ۱۳۶۳ ه.ش، در دایکندی متولد شد. حدود شش سال است که عکاسی می‌کند. صداقت در بخش عکاسی تجربه کار را با نهادهای مختلف داشته است. او به عنوان عکاس در خبرگزاری «پارلمان خبر»، با تیم مبارزات انتخاباتی کاندیدای ریاست جمهوری در انتخابات افغانستان، بورد کریکت افغانستان، یونسف و سایر نهادها کار کرده است. صداقت در کنار این که با چندین روزنامه و نشریه‌های ملی و بین‌المللی در بخش عکاسی همکاری دارد، با لنز دوربین‌اش وضعیت مردم مناطق مختلف و دوردست افغانستان را به تصویر کشیده است. آخرین سفر ولایتی او به ولایت دایکندی افغانستان بود. امان می‌خواهد نمایشگاه عکاسی را زیر نام «چشم‌انداز دایکندی» در آینده نزدیک با عکس‌هایی که از این ولایت تهیه کرده است، داشته باشد. صداقت در حال حاضر عکاس وزارت شهرسازی است.

PHOTOGRAPHER:
Amanullah Sedaqat

جعفر رحیمی در سال ۱۳۷۰ ه.ش، در ولایت غور، السوالی لعل و سرچنگل چشم به جهان گشود، جعفر دوره لیسه را در لیسه گرم‌آب سفلی، السوالی لعل و سرچنگل سپری نموده و در سال ۱۳۹۰ وارد دانشگاه بامیان دانشکده علوم اجتماعی شد. او در سال ۱۳۹۳ از رشته جامعه‌شناسی دانشگاه بامیان فارغ‌التحصیل شد. جعفر در جریان دوره دانشگاه با تعدادی از عکاسان و وبلاگ‌نویسان بامیان آشنا شده به وبلاگ‌نویسی و عکاسی روی آورد و مدتی را از سال ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۳، به عنوان عکاس و گزارشگر در ماهنامه‌های مختلف ایفای وظیفه کرده است. رحیمی چندین دوره کورس‌های آموزشی را در بخش عکاسی و ویرایش عکس سپری کرد؛ از جمله یک دوره متوسط عکاسی را به کمک استاد فرزانه واحدی تحت نظر دیوید بات‌گیت و بیب رینلیو، سپری نموده است. جعفر رحیمی مدت شش ماه به عنوان عکاس در مؤسسه تحقیقاتی توسعه و صلح برای افغانستان کار کرده و در نمایشگاه‌های مختلف آثارش به چاپ رسیده و در حال حاضر عکاس معاونت دوم ریاست جمهوری افغانستان است.

علی انیس متولد سال ۱۳۷۲ هـ. ش، در السوالی جاغوری ولایت غزنی است. او از آغاز به کاری های گرافیکی و عکاسی علاقمند بود و پس از سپری نمودن امتحان عمومی در سال ۱۳۹۱ وارد دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه کابل و در سال ۱۳۹۵ از این دانشکده به درجه لیسانس فارغ

شد. علی انیس همزمان با ادامه تحصیل در دانشگاه کابل، دوره های آموزشی کوتاه مدت عکاسی مستند، خبری، تبلیغاتی و خوانش عکس را در مؤسسه مطالعات توسعه و صلح افغانستان، چشم سوم، مرکز هنرهای معاصر افغانستان، افغان فیلم، گویتة انستیتوت، مؤسسه بیرنگ، در جریان سال های ۱۳۹۲ الی ۱۳۹۴ سپری نموده است. علی انیس با اشتراک در مسابقه عکس فستیوال نوروز که توسط «امپشن افغانستان» برگزار شده بود، توانست برنده مقام اول شود. او در حال حاضر به عنوان عکاس آزاد در کابل کار می کند.

رادا اکبر (ام البنین حسینی) متولد ۱۹۸۸ م، مشهد، طراح، نقاش و عکاس، این روزها در سوئد زندگی می کند. او سالیان قبل در مشهد با مراکز مختلف ادبی و هنری همکاری داشت و سپس با حضور در کابل با برخی از مؤسسات آن شهر به همکاری پرداخت. چند سال اخیر در سوئد به سر می برد.

مجاهده خواجهزاده، متولد ۱۳۶۵ هـ. ش، در قندهار، پدر او اصالتاً از کابل و مادرش قندهاری است. دوره ابتدایی و عالی را در ایران گذرانده است. در ایران به هنرستان طراحی لباس رفته و در دانشگاه گرافیک خوانده است. حدود هفت سال می‌شود که ساکن کابل است. حدود پنج سال است که عکاسی را به صورت حرفه‌ای و «استاپ فتوگرافی» کار می‌کند، بیشتر عکس‌هایش که به صورت ستاپ در استودیو هست. او از سال ۲۰۱۳ در بخش عکاسی دانشکده هنرهای زیبای کابل دانشگاه کابل تدریس می‌کند. مجاهده در سال ۲۰۱۴ تحصیل ماستری (ارشد) را در دانشکده هنرهای زیبای کابل رشته هنرهای تجسمی یا (فاین آرت) شروع کرده و در همین سال، اولین مجموعه عکس‌های هنری‌اش را تحت عنوان «پس از چندی فراموشی» که سیر تحول تاریخی پوشش زنان افغان طی یک قرن گذشته (دوره شاه امان‌الله تا دولت کنونی) است، به نمایش گذاشته است. کارهای هنری خواجهزاده طی دو سال گذشته وارد چند فستیوال و گالری‌های هنری در هند، دبی و قزاقستان شده است.

بریالی خوشحال در سال ۱۹۹۷ میلادی، در یک خانواده افغان در ولایت قندهار چشم به جهان گشود. بریالی از کودکی بسیار مایل به کارهای هنری بود. در جریان دورهٔ لیسه در سال ۲۰۱۳ با اشتراک در کورس‌های کوتاه‌مدت «نی» (حمایت‌کننده رسانه‌های آزاد افغانستان)، در ولایت قندهار به کار و فعالیت آغاز کرد. در آن زمان بیشتر به کارهای فرهنگی و هنری مانند: خبرنگاری عکاسی، فیلمبرداری و دیگر کارهای هنری پرداخت. بریالی عکاسی دوره متوسط را تحت نظر استاد گلبدین الهام و عکاسی پیشرفته را تحت استادان داخلی و خارجی همچو دیوید بات‌گیت، پیب سی رانول و فرزانه واحدی سپری کرده است. بریالی با آژانس خارجی AP (Associated Press) به حیث عکاس فریلانس کار کرده. بریالی خوشحال در حال حاضر به حیث عکاس و مستندساز آزاد در ولایت قندهار کار می‌کند.

بنیاد اندیشه

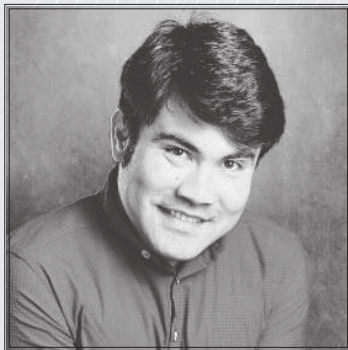
تأسیس ۱۳۹۴

فایقه سلطانی، غرق در دنیای نقاشی بود، از زمانی که دوستان عکاس یافت، به هنر عکاسی علاقمند شد. او با علاقمندی که به این هنر پیدا کرد، آموزشگاه‌های عکاسی را تعقیب نمود و در کنار نقاشی، این هنر را نیز آموخت. فایقه بیشتر روی عکاسی هنری متمرکز شد و شروع به کارهای هنری و مفهومی کرد. حاصل کار او، مجموعه‌های هنری مانند «دختران سیاه»، «روسی‌های کابل»، «چادر سرخ در دست دارم» است. خانم سلطانی می‌گوید که او مجموعه‌های جدید هنری دیگر را نیز کار دارد که به‌زودی تکمیل خواهد شد. او در حال حاضر در بخش هنرهای زیبا و جامعه‌شناسی در یکی از دانشگاه‌های هند درس می‌خواند.

شریفه محمدی دانش آموخته بخش تاریخ دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه کابل است. شریفه بیش از چهار سال است که عکاسی می کند و به عنوان عکاس و خبرنگار در نهادهای مختلف از جمله در دفتر مؤسسه تساوی و مرکز تعلیمی زنان افغان کار کرده است. او عکاسی را در مؤسسه آموزشی تساوی و مرکز فوتوژورنالیزم چشم سوم آموخته است. شریفه عکاسی مستند را دوست دارد، چون فکر می کند که از این طریق می تواند با مردم ارتباط نزدیکی داشته باشد. محمدی در مدتی که عکاسی کرده است، تلاشش بر این بوده که بتواند وضعیت جامعه اش، به ویژه وضعیت زنان کشورش را بازتاب دهد.

ذکریا صفری متولد سال ۱۳۷۰ ه. ش، در چنډاول، ناحیه اول شهر کابل است، درس را در مکتب امام جعفر صادق در کویته پاکستان شروع کرد و مدرک دوازده را از لیسه نور گرفت. در اوایل سال ۱۳۹۰ عکاسی را آغاز کرد و بعد از دوره کوتاه، عکس های خوبی از ایشان در نمایشگاه های ملی و بین المللی به نمایش گذاشته شد. او در «جشنواره گل سرخ» ایران، جشنواره دانشجویان ترک و عکس مهاجر در ترکیه و نمایشگاه های داخلی را نام برد. او در پروژه های مختلف و رسانه های زیادی فعالیت عکاسی داشته است.

حیدر یاسا در سال ۱۳۶۷ در ولایت دایکندی به دنیا آمد. سال ۱۳۹۱ از رشته سینمای دانشگاه کابل فارغ شد. او در کنار کارگردانی و نویسندگی، آموزش عکاسی را در خانه فرهنگ افغانستان تحت نظر براتعلی باتور به طور اختصاصی گذراند و با ظرافت های حرفه ای هنر عکاسی، بیشتر آشنا شد.

حیدر یاسا مدت پنج سال است در مؤسسه بین المللی IPSO به عنوان مدیر تولید ایفای وظیفه می کند. او تا کنون با خبرگزاری های آسوشیتدپرس، بی بی سی، شینهوا و دیگر رسانه های خارجی و داخلی در قسمت عکاسی همکاری داشته است.

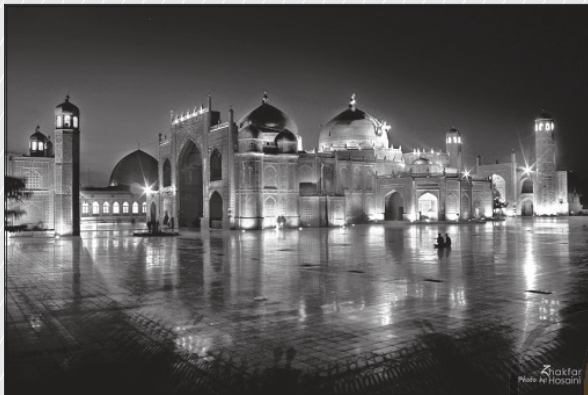
ثناء الله صیام فرزند حاجی محمدرسول، سال ۱۹۹۱ میلادی در ولایت قندهار چشم به جهان گشود. وی از کودکی مایل به کارهای هنری بود. جریان دوره لیسه در سال ۲۰۱۴ با اشتراک در دوره های کوتاه مدت «نی» (حمایت کننده رسانه های آزاد افغانستان)، در ولایت قندهار به کار و فعالیت آغاز کرد و بیشتر در زمینه خبرنگاری، عکاسی، فیلم برداری کار کرده است. صیام، عکاسی دوره متوسط را تحت نظر استاد گلبدین الهام و عکاسی پروفیشنل را تحت نظر استادان داخلی و خارجی، دیوید بات گیت، بیب سی رانول و فرزانه واحدی، سپری کرده است. صیام با آژانس خارجی (Xinhua News Agency) (ADPRO) به عنوان عکاس فریلانس کار می کند. او در حال حاضر عکاس خبری و مستندساز آزاد در ولایت قندهار، زابل، ارزگان و هلمند است.

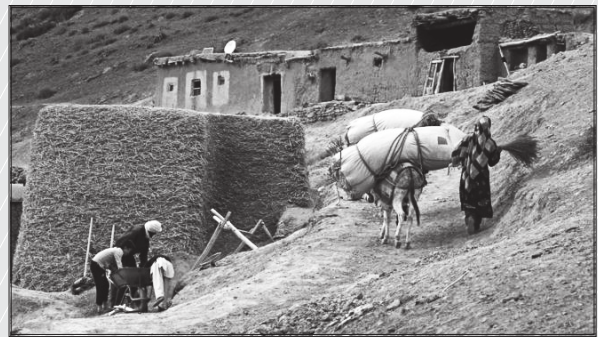

ژکفر حسینی یازدهم عقرب سال ۱۳۴۶ ه.ش، در ولایت بلخ متولد شد. آموزش ابتدایی را در لیسه باختر مزار شریف فراگرفت و تحصیلاتش را تا مقطع متوسطه ادامه داد. سال ۱۳۶۵ به شعر و نویسندگی روی آورد و برای مدتی مسئولیت کانون نویسندگان جوان بلخ را

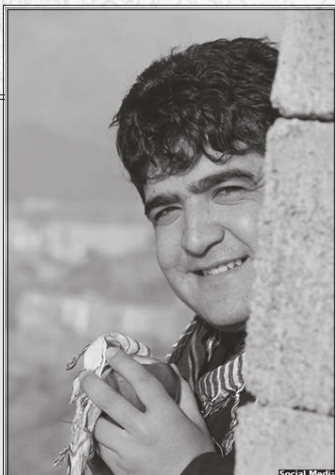
به عهده داشت و صاحب امتیاز هفته‌نامه «سلام» بود. دیگر فعالیت‌های مطبوعاتی گذشته او عبارتند از: مدیرمسئول ماهنامه «آسمانه»، سردبیر ماهنامه «پیک شفا»، عضو هیأت تحریریه ماهنامه طنز «کلک راستگو»، سردبیر روزنامه «بازتاب» و مسئول نشرات «انجمن قلم افغانستان» در کابل. او در حال حاضر کارمند مؤسسه «اهید» است و در عین حال مدیرمسئولی مجله «ماه نو» و گرداندگی «انتشارات برگ» را نیز به عهده دارد. او از سال ۱۳۶۳ به این سو عکاسی می‌کند. اثر چاپ شده: «فصل سبز»، مجموعه شعر، سال ۱۳۷۰، از سوی انجمن نویسندگان بلخ.

نیلوفر نیکپور دانش‌آموخته دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه کابل است و در بخش عکاسی آموزش دیده است. نیلوفر حدود چهار سال است که عکاسی می‌کند و عکس‌های او در چندین نمایشگاه عکاسی گروهی، به نمایش گذاشته شده است. او تاکنون بیشتر روی عکاسی مستند کار کرده و دوست دارد بیشتر در حوزه‌های زندگی و بازتاب واقعیت‌های عینی جامعه‌اش، بیشتر بدرخشد.

نصیر فیضی دانشجوی دانشکده خبرنگاری در دانشگاه کابل است. او بیشتر از سه سال بدین سو عکاسی می‌کند و با رسانه‌ها و نشریه‌های مختلف همکاری کرده است. فیضی بیشتر از شش ماه به عنوان خبرنگار عکاس با رسانه «خبرنامه» همکاری داشت. او در حال حاضر با رسانه‌های بین‌المللی در بخش عکاسی به عنوان عکاس آزاد کار می‌کند.

عیدمحمد رویش، متولد ۱۳۷۰ ه.ش، ولایت غزنی است. او دانش‌آموخته دانشکده هنرهای دانشگاه کابل است که به علاوه عکاسی، چندین فیلم کوتاه و نیمه‌بلند ساخته و دو فیلم مستند بلند را نیز کارگردانی کرده است. رویش در چندین نمایشگاه عکاسی ملی و بین‌المللی از جمله نمایشگاه سخن و تصویر، کابل از بالای پل، گالری تبسم و امثال آن اشتراک کرده است. او در حال حاضر با چندین رسانه‌های چاپی و

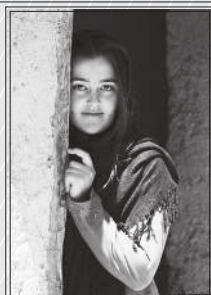

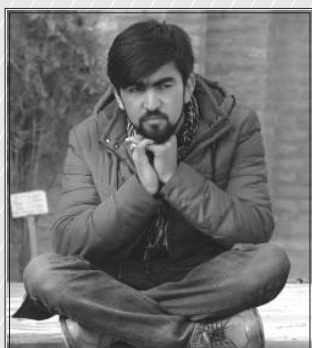
آنلاین در بخش عکاسی همکاری دارد. مهدی مهرآیین در سال ۱۳۵۶ ه.ش، در منطقه تخت ورس ولایت بامیان به دنیا آمد. مهرآیین عکاسی را به صورت جدی تر در بامیان آغاز کرد. او اولین عکاس جدی بامیان است. عضویت مرکز فوتوژورنالیزم چشم سوم را گرفت و برای مجلات و خبرگزاری های زیادی خبر، مقاله و عکس تهیه می کرد. سال ۱۳۸۷ به عنوان خبرنگار ناتو (آیساف) مشغول به کار شد و دو سال بعد، رادیوی مستقل و سیار افغانستان را بنیان گذاری کرد. اولین نمایشگاه عکس اختصاصی مهرآیین در غزنی به نام «غزنی از نگاهی دیگر» برگزار شد. او شش نمایشگاه اختصاصی در امریکا داشته و در ده ها نمایشگاه عکس، در اروپا و داخل افغانستان،

سهم داشته است. یک کتاب عکس از آثار او چاپ شده است. طاهره رضایی بیش از سه سال است که عکاسی می کند. او این هنر را در ایران آموخته است. طاهره برای اولین بار در رقابت عکاسی با موضوع افغانستان، در مشهد ایران اشتراک کرد و با بازدید کنندگان زیادی روبه رو شد. او در حال

حاضر از سوژه های مختلف اجتماعی و فرهنگی عکاسی می کند. پریوش گوهری، دانشجوی علوم سیاسی و مدیریت عمومی دانشگاه امریکایی افغانستان است. پریوش عکاسی را در مرکز هنرهای معاصر افغانستان آموخته است و با نهادهای مختلف از جمله «بنیاد لیندا نورگروف» در این بخش به گونه داوطلب کار کرده است. گوهری به مدت شش ماه به عنوان خبرنگار عکاس با «خبرنامه» کار کرده است و در حال حاضر نیز روی مجموع

«روایت تصویری» یا (photo story) برای روزنامه «هافینگتون پست» کار می کند. ذاکر ماندگار متولد سال ۱۳۷۲ ه.ش، در بهسود است. دوره ابتدایی مکتب را در بهسود و دوره لیسه را در کابل به پایان رساند. سال ۱۳۹۱ طی امتحان عمومی شامل دیپارتمنت عکاسی و هنرهای زیبای دانشگاه کابل شد. ماندگار، سال ۱۳۹۴ در نمایشگاه (روزهای زندگی) در خانه هنرمندان تهران شرکت کرد. در این

نمایشگاه از چهل و نه کشور عکس به نمایش گذاشته شده بود. او مقام سوم را در این جشنواره از آن خود کرد. احمد رضا محبتی به تاریخ ۲۳ جوزای ۱۳۷۲ در تهران متولد شد. مقطع ابتدایی را در زادگاهش و دوره لیسه را در لیسه عالی عبدالرحیم شهید به پایان برد. محبتی عکاسی را از نجیب الله مسافر، بصیر سیرت و رضا یمک آموخته است. از او در یک نمایشگاه گروهی در سفارت امریکا چندین عکس به نمایش گذاشته شده است. عکس های او در سایت های نسبتا معتبر به نشر رسیده و فعلا در کمیته مصونیت خبرنگاران و رومی پرودکشن

کار می‌کند.

محمدانور دانشیار سال ۱۳۷۲ ه. ش، در ولایت ننگرهار چشم به جهان گشود. از لیسه عالی تجربه‌ای کابل، سند فراغت گرفت و بعد از امتحان سراسری به دانشکده زبان و ادبیات پشتو در دانشگاه غزنی راه یافت. ایشان نظر به علاقه خاص به ژورنالیزم و عکاسی دوره‌های کوتاه مدت را در همین دو رشته در مرکز مطبوعاتی شایق و دفتر «نی» حمایت‌کننده رسانه‌های آزاد افغانستان، تعقیب کرد. از دانشیار نمایشگاه‌های فراوانی برگزار گردیده است و از جمله عکس‌های او در روزنامه‌های مشهوری چون نیویورک تایمز، گاردین، وال استریت ژورنال و واشنگتن پست به چاپ رسیده است. او اکنون خبرنگار و عکاس آزاد است که

سایت‌های معتبری به نشر رسیده است.

آرش شرر متولد سال ۱۳۶۸ ه. ش، شهر تالقان ولایت تخار است. وی مدرک دوازده را از پیشاور پاکستان گرفت. عکاسی را از سال ۱۳۹۰ به صورت آماتور آغاز کرد. شرر در پهلوی عکاسی، در زمینه طراحی نیز

روی زندگی و وضعیت معتادین در افغانستان کار می‌کند.

محمدانور رحیمی متولد سال ۱۳۷۲ ه. ش، در قریه دره ترکمن ولایت پروان. مکتب را در لیسه استاد وجدان در مزارشریف به پایان رساند و در سال ۱۳۹۱ بعد از سپری نمودن امتحان، عکاسی را به صورت اکادمیک در دانشگاه کابل، دانشکده هنرهای زیبا ادامه داد. عکس‌های رحیمی در چندین نمایشگاه گروهی در داخل و خارج از کشور به نمایش گذاشته شده است. در فستیوال عکاسی «نیمه پنهان» در شهر قم (۱۳۹۴)، برنده تندیس بخش دانشجویی شد و در کارنامه‌اش می‌توان از نمایشگاه‌های

گل سرخ در مزارشریف و گپ جوان در کابل نیز نام برد.

احمدضیا عطایی متولد سال ۱۳۷۲ ه. ش، در بامیان، از لیسه عالی مرکز بامیان در سال ۱۳۸۸، سند دوازده گرفت و مقطع لیسانس را در رشته زبان و ادبیات انگلیسی در دانشکده تعلیم و تربیه به پایان برد. عطایی چهار سال است که عکاسی می‌کند و از او عکس‌های زیادی در

فعالیت می‌کند.

محمدشهاب اسلامی، فیلم‌ساز، منتقد سینما و عکاس هنری، ۱۳۷۰ ه. ش در تهران متولد شد. او از جمله هنرمندان معاصر و پیشرو افغانستان است. اسلامی دوره مبانی جامع فیلم‌سازی را در انستیتوت سینمایی آزاد فیلم، با مدیریت مسعود کیمیایی، به پایان برد و از سال ۱۳۹۱ به طور حرفه‌ای در سینمای مستقل ایران فعالیت‌های مختلفی نظیر کارگردانی و فیلم‌نامه‌نویسی را در کارنامه خود دارد.

محمدشهاب مبانی عکاسی را زیر نظر بابک برزویه سپری کرد و در گونه عکاسی «فاین آرت» (فتومونتاز) و مینی‌مالیستی آثار چشم‌گیر و متفاوت را خلق و ثبت می‌کند. از ویژگی‌های بارز در آثار عکاسی او می‌توان به «برهم زدن پیش فرض‌های ذهنی مخاطب» و «نگاهی دیگر به رابطه معماری و انسان» اشاره کرد. محمدشهاب اسلامی از سال ۱۳۹۵ در کابل مشغول فعالیت‌های هنری همچون تدریس پیشرفته عکاسی، دوره‌های سینمایی و مدیریت هنری بنیاد عالی فرهنگ افغانستان است. فیلم‌های کوتاه ساخته محمدشهاب اسلامی عبارتند از: ترانه

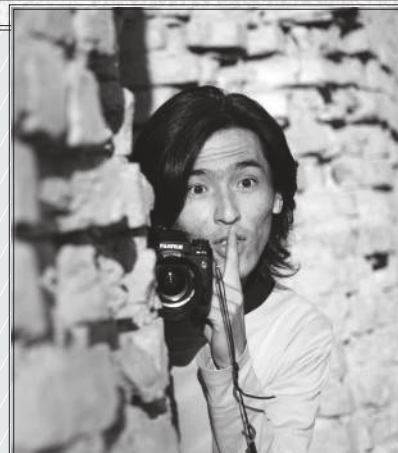

بزرگترین آرزو (۱۳۹۱)، خلسه در مسیر (۱۳۹۲).
تقی پوپل متولد سال ۱۳۷۲ ه. ش، ولایت بامیان است. سند صنف دوازدهم را از مکتب لیسه مرکز

بامیان گرفت. عکاسی را از سال ۱۳۹۱ شروع کرد و تا حالا در دو نمایشگاه عکس شرکت کرده است.

عزیزالله عزیزیار در سال ۱۹۹۱ م، در ولایت غزنی چشم به جهان گشود. وی در سال ۲۰۱۲ وارد دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه کابل شد و در سال ۲۰۱۵ دوره لیسانس خود را در رشته عکاسی به پایان برد. عزیزیار کار حرفه‌ای خود را در بخش عکاسی از اواخر سال ۲۰۱۴ بعد از سپری کردن آموزش چهل و پنج روزه زیر نظر فرزانه واحدی، دیوید باتگیت و بیب رینول، شروع کرد. این دوره از سوی دفتر مطالعات توسعه و صلح برای افغانستان، برگزار شده بود.

عزیزیار چندین دوره حرفه‌ای دیگری را نیز در زمینه عکاسی خبری و مستند دیده است. او اکنون به عنوان عکاس مستند و خبری به طور آزاد روی زندگی مردم و وضعیت اجتماعی در افغانستان مستندسازی می‌کند. عکس‌های عزیزیار در مسابقات عکاسی راه یافته و در

نمایشگاه‌های ملی و بین‌المللی به نمایش گذاشته شده‌اند. وی اکنون تجربه تدریس در بخش عکاسی را نیز در کارنامه‌اش دارد. عزیزیار از اوایل سال ۲۰۱۶ م، همکاری خود را با گروه هنری «سرخ و سفید» آغاز کرد. نمایشگاه گروهی، سفارت کانادا، کابل، سال ۲۰۱۷؛ نمایشگاه گروهی، سفارت امریکا به نام «شب‌های کابل»، سال ۲۰۱۶؛ نمایشگاه گروهی Loyalist Collage کانادا، سال ۲۰۱۵؛ نمایشگاه گروهی سازمان فرهنگی یونسکو، به نام «افغانستانی که شما به آن افتخار می‌کنید»، کابل، سال ۲۰۱۵؛ نمایشگاه گروهی، به نام «نیمه پنهان افغانستان»، سال ۲۰۱۵؛ نمایشگاه انفرادی «تا شقایق هست زندگی باید کرد». نفر اول «عکس پناهنده»، مشهد، سال ۱۳۹۰؛ نفر دوم «عکس پناهنده»، تهران، سال ۱۳۹۳.

هادی محسنی ۱۳۷۲ش، در تهران متولد شد. فعالیت عکاسی را از سال ۱۳۷۸ شروع کرد و دوره‌های آموزش عکاسی خبری را در خبرگزاری مهر گذراند و همین‌طور دوره آموزش مقدماتی و حرفه‌ای عکاسی را در فرهنگسرای رازی سپری کرد.

محسنی در رقابت‌های عکاسی موفق به دریافت جوایزی گردیده است. نفر دوم مسابقات نگاه پناهنده در تهران؛ نفر اول مسابقات پناهنده در مشهد؛ شرکت در مسابقات بین‌المللی؛ همچنین برگزارکننده یک نمایشگاه انفرادی در تهران، «تا شقایق هست زندگی باید کرد» و شرکت در چندین نمایشگاه گروهی با عکاسان معاصر در کارنامه هنری وی دیده می‌شود.

بیاد آیدینه
تأسیس ۱۳۹۱

لیست عکاسان دیگر

مرتضی حیدری، مجتبی جلالی، حسن صادقی، علی لایقی، علی صادقی، تهمینه عزیزاده، طاهره احمدی، محمدسلیمان ادریسی، صوفیا یوسفی، سید محمد رضا هاشمی، محمدعلی شیدا، کامران شفایی، زهرا خدادادی، فاطمه مهرآیین، منصوره مهرآیین، علی احمد بختیاری، مصطفی شایگان، مصطفی کیا، هادی وحیدی، ممتازخان چوپان، لطیفه خاشعی، زهرا سادات، طاهره رسولی، یاسر بیانی، فرشاد عصیان، کاظم یوسفی، خدیجه شفایی، علی جعفری، محمدباقر ناطقی، معصومه حسنی، زهرا رسولی، عاطفه حیدری، منصوره قنبری، عزیز چنگیزی، یعقوب مهر، زهرا سلطانی، اتیف آرین، محمد سعیدی، زهرا

اخلاقی، رقیه علوی، هاجر احسانی، سکینه احمدی، محمد فاضل، نصرت‌الله ابراهیمی، معصومه مالک، زهرا سادات حسینی، محب‌علی، حنیفه عزیزاده، یما رحیمی، خلیل فرهان، الیاس علوی، حکیم علی‌پور، محمدعارف کریمی، لطیف عظیمی، نورالله عزیزی، سمیه اکبری، ظفر بامیانی، قدرت‌الله انوری، کبرا اکبری، محمد عاطف آرین، فرشاد عصیان، انیل عصیان، واسع فراویز، علی سینا یاسا، ادریس ذبیح‌پور، قیس جلال، اکبر پاچا، وکیل کوهسار، طارق اکبری، محبوبه هزاره، محمدآغا ذکی، رومل فهیم، نسیم سیامک، معروفه یاری، صادق ناصری، دانیال، گلبدین الهام.

داستان شعر

شعر

شعر معاصر افغانستان / ۱۳۹

• محمد شریف سعیدی، حمیرا نکهت دستگیرزاده، حیدر احمدی بلندی، احمد بهراد، رامین مظهر، نرگس حسینی،

محمد ظریف رستمی، لیمه آفشید، زاهد مصطفی پور / تأسیس ۱۳۹۱

• شعر معاصر ایران / ۱۴۹

• حافظ موسوی، غلامرضا طریقی، لیلا کردبچه، سجاد سامانی، اعظم سعادت مند

شعر معاصر تاجیکستان / ۱۵۴

• ادیبه خجندی، ملک نعمت نعمت زاد، عبدالوقاس یوسفی

شعر ترجمه / ۱۵۷

• درک والکوت / برگردان نادر احمدی

داستان

• درشش جهتی که باد می وزید / معصومه امیری / ۱۵۹

• ناپیدی / کی جی آر / برگردان فاطمه مروج مهر / ۱۶۱